

3. Концепція Нової української школи: від 27 жовтня 2016 року / Міністерство освіти і науки України. – Офіц. вид. – Київ: КабМін України, 2018. – 40 с.
4. Медіаграмотність у початковій школі: посібник для вчителя / Волошенюк О. В, Ганик О. В., Голощاپова В. В, Дегтярьова Г.А, Іванова І. Б., Кожанова А. Ю., Пиза Г. Ю., Шкребець О.О, Янкович О.І. / За редакцією О.В. Волошенюк, В.Ф. Іванова. – Київ: ЦВП, АУП, 2018. – 234с.
5. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В.Ф. Іванов, О.В. Волошенюк; За науковою редакцією В. В. Різуна. — Київ: Центр вільної преси, 2012. – 352 с.

УДК 373.3.091.33-027.22:159.928(043.2)

Леврінц Б.Ю, студентка IV-У курсу;
керівник: Грицько В.В.,
викладач суспільних дисциплін

МІСЦЕ ГРИ У ФОРМУВАННІ ТА РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

НУШ - нова українська школа, це школа, у якій приємно навчатись, яка дає учням не тільки знання а й вміння застосовувати їх в житті. Школа ставить перед собою найважливіше завдання – виховати людину майбутнього. В початковій школі одним з основних аспектів навчально-виховної роботи є формування творчої особистості.

Як писав видатний український педагог В. Сухомлинський: «Людина з дитинства повинна пізнавати іншу людину - її думки, почуття, найтонші та найскладніші порухи душі, прагнення, поривання...» тож вчителю важливо розпізнати кожну особистість, допомогти конкретному вихованцю.

Метою формування та розвитку творчої особистості учня початкових класів є – забезпечення умов для того, щоб кожен школяр міг реалізувати себе, свої індивідуальні здібності, свої схильності та інтереси. Вчитель повинен орієнтувати учнів не лише на традиційне засвоєння знань, велику увагу потрібно приділяти розвитку таких властивостей особистості ,які дають можливість творчо використовувати здобуті знання.

Здатність дитини до саморозвитку, її творча активність – головні умови успішності у подальшому житті. Якщо дитина в школі не навчиться самостійно творити, то у майбутньому вона буде так само безініціативною, пасивною.

Для розвитку творчих здібностей, на уроках доцільно використовувати:

- **Метод гри** - гра для дитини – перша можливість проявити себе, самовиразитись і самоствердитись
- **Інтерактивні методи** - методи інтерактивного навчання дають змогу швидко активізувати пошуково - пізнавальну діяльність учнів, максимально розкривають їх таланти.
- **Проблемні завдання** - наявні у них суперечності викликають дискусію, спонукають до роздумів, пошуків і певних висновків.
- **Метод «Думай про інше»** - багато винаходів в нашому житті мають «аналоги» в природі. Щоб це бачити- потрібно бути спостережливим, уміти уявляти на що схожі різні предмети.
- **Метод мозкового штурму** - під час роботи з дітьми керувати процесом творчості, спрямовуючи його на активізацію творчої думки, коли учні не мають уявлення про предмет, вони висловлюють свої думки, а потім роблять висновки.

Творчі можливості молодших школярів реалізуються в різних видах діяльності, зокрема у грі, навчанні, спілкуванні, трудовій діяльності.

У початкових класах тільки гра дає змогу легко привернути увагу і тривалий час підтримувати в учнів інтерес. Ігри важливо проводити цілеспрямовано і систематично на кожному уроці, починаючи з елементарних ігрових ситуацій, поступово ускладнюючи і урізноманітнюючи їх.

Дидактична гра – творчий засіб навчання, виховання і розвитку здібностей, що спрямовані на розвиток спостережливості, уваги, пам'яті, мислення, мовлення, сенсорної орієнтації, кмітливості і винахідливості, а тому їх можна використовувати під час викладання будь-якого предмета у початковій школі [1].

Саме гра навчає таких обов'язкових для розвитку творчості здібностей, як моделювання, порівняння, узагальнення, конкретизація. Гра сприяє внутрішній розкутості, без якої не може бути творчості

Найефективнішим способом виховання креативної особистості є гра, а особливо навчально-розвивальна гра – це діяльність, де сам ігровий процес супроводжується активним і мимовільним засвоєнням гравцями змісту навчання. Антон Семенович Макаренко зазначав: «Гра має важливе значення в житті дитини... Якою буде дитина в грі, такою вона буде і в праці, коли виросте. В дитячому віці гра – це норма і дитина повинна завжди гратись, навіть тоді, коли виконує серйозну справу...» [2].

Враховуючи інтерес учнів до гри можна впроваджувати у навчально-виховний процес комплекс дидактичних ігор, який сприятиме розвитку творчих здібностей учнів:

- вміння спланувати та організувати свою навчально-пізнавальну діяльність;

- наявність творчого інтересу, допитливості;
- здатність до висування гіпотез, оригінальних ідей;
- навички виконання різного роду творчих завдань;
- вміння виділяти найбільш суттєві елементи діяльності;
- рівень розвиненості уяви, фантазії;
- здатність класифікувати потрібний матеріал, аналізувати, синтезувати, полемізувати, логічно, альтернативно мислити;
- перенесення загальношкільних навичок у специфічні умови творчої діяльності;
- ступінь відповідності творчої розробки умовам навчального завдання.

Дидактична гра – це гра, спрямована на формування в дитини потреби в знаннях, активного інтересу до того, що може стати її новим джерелом, удосконалення пізнавальних умінь і навичок [3]. Тому дидактична гра сприяє задоволенню різноманітних пізнавальних, ігрових, соціальних інтересів.

Отже, з цього ми можемо чітко визначити що ігри на уроках допоможуть учням в більш доступній, цікавій формі опанувати програмовий матеріал, розвиватимуть спостережливість, пам'ять, кмітливість, а також творчі здібності. Адже, кожна дитина неповторна. Вона приходить у цей світ, щоб творити своє життя, знайти себе, самореалізуватись.

Виховання творчої особистості – важливе завдання сьогодення.

Список використаних джерел

1. Воронюк І. В. Психологічні особливості реалізації творчого потенціалу молодших школярів/ Авторефдис. канд. психолог. наук - спец.19.00.07 - педагогічна та вікова

психологія. - К.: Нац.пед.ун-т ім. М. П. Драгоманова, 2003. – 20 с.

2. Макаренко А. С. Гра / А.С. Макаренко. – Твори в 7 т. – К., 1954.

3. Самаруха Г. Дидактична гра – засіб розвитку творчих здібностей молодших школярів // Шк.бібл.-інформ.центр. Інформаційне забезпечення навчального процесу. – 2014. – № 4. – С.63–70.

УДК 373.3.091.212.7-026.516 (043.2)

Лугош О., студентка III-Б курсу;
керівник: Тягур Л.М.
викладач психології,
спеціаліст I категорії

ПРИЧИНИ НЕУСПІШНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Неуспішність учнів у навчанні - одна з найактуальніших проблем, яка постає перед учителем початкових класів. Враховуючи те, що саме в початкових класах закладаються основи для подальшого навчання і розвитку учня, вчитель початкових класів повинен прикласти максимум зусиль для того, щоб з'ясувати причини і знайти шляхи подолання даної проблеми.

Дуже важливо вчасно виявити причини неуспішності й усунути їх. Якщо в молодших класах у дитини не виробилися навички і бажання учитися, то з кожним роком труднощі у навчанні будуть зростати все більше і більше. Неуспішність школярів закономірно зв'язана з їхніми індивідуальними особливостями і з тими умовами, у яких протікає їхній розвиток [1].

Загалом причинами неуспішності можуть бути загальне та глибоке відставання з багатьох предметів і за

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>